

[Klaus Hækkerup]

har vi ikke fået et ja eller et nej fra statsministeren til.

Jeg vil gerne følge det op med at spørge statsministeren, hvordan regeringen vil sikre sig, at der er parlamentarisk dækning i Folketinget for den aftale, som vi formoder og som statsministeren også har skitseret at man bestræber sig for at indgå, hvis den ikke indgås førend det tidspunkt, hvor Folketinget har påbegyndt den mødefri periode.

Torben Lund (S):

Jeg vil gerne vende tilbage til spørgsmålet om dagsordenerne og bede statsministeren bekræfte, at regeringen agter at opfylde indholdet i dagsordenerne angående ældreområdet, psykiatrien og ventelisterne til børnepasning. Når statsministeren ikke vil afsløre her, med hvilke beløb regeringen har værdisat det, kunne det selvfølgelig have interesse at høre, hvad de kommunale organisationer har sat som værdi, altså hvad de har oplyst at de mener en opfyldelse af dagsordenerne vil koste kommunerne.

Risgaard Knudsen (S):

Statsministeren havde i sit sidste svar en bemærkning, som jeg finder ikke bør passere i tavshed fra Folketingets side, og jeg tænker her på statsministerens bemærkning »når Folketinget ikke er inde.« Jeg er afskåret fra at spørge Folketingets formand – havde det været tilladt, ville det nok have været mest korrekt af mig – derfor spørger jeg statsministeren: Er Folketinget ikke altid inde?

Statsministeren (Poul Schlüter):

Må jeg svare på det sidste først: Nej, Folketinget er ikke altid inde, men Folketinget kan altid indkaldes. I gamle dage var der en afbrydelse mellem de to folketingsår; det er der principielt ikke længere. Folketingsåret varer hele året, men Folketinget er jo ikke inde hver dag; det forudsætter en indkaldelse fra formandens side.

Dernæst vil jeg gerne takke de mange socialdemokratiske medlemmer, som her i dag bistår hr. Svend Auken med at klarlægge problemstillingen. Den er jo også betydningsfuld, det vil jeg gerne bekræfte, og jeg er fuldstændig enig med hr. Stavad i, at det er naturligt, at Folketinget interesserer sig for de vigtige kommunaløkonomiske forhold. Amterne og kommunerne

disponerer jo en meget betydelig del af de samlede offentlige indtægter og udgifter, og derfor må der være en sammenhæng. Det er derfor, det også er så kolossalt vigtigt, at vi forhandler mindeligt og når en mindelig aftale, og det vil vi bestræbe os for.

Men jeg må sige til hr. Klaus Hækkerup, der hævder, at jeg ikke har svaret, at jeg jo ikke kan svare med et klart ja eller nej. Det ligger i den geniale måde, hr. Svend Auken har formuleret sit spørgsmål på. Jeg kan jo ikke garantere, at forhandlingerne er afsluttet inden Folketingets sidste mødedag her i maj. Hvordan skulle jeg kunne det? Hvis jeg garanterede det, ville det betyde, at hr. Klaus Hækkerup gennem sin aktion i dag havde opnået, at kommunerne roligt kunne læne sig tilbage og overhovedet ikke være forhandlingsivrige, og det skal de da helst være. Så en sådan garanti kan jeg ikke give, selv om jeg kan bekræfte vores gode vilje til at nå et resultat.

Endvidere spørger hr. Klaus Hækkerup, hvordan regeringen har tænkt sig at sikre parlamentarisk dækning, hvis Folketinget ikke er inde. Det kan jeg godt se er et problem, men det må vi vende tilbage til til oktober. Skulle det vise sig at forholde sig således i år i modsætning til tidligere, at et folketingsflertal ønsker at vælte en mindelig aftale, som fredeligt er indgået mellem regeringen, amterne og kommunerne, må vi se på det problem til sin tid, men det tror jeg nok at både amterne, kommunerne og undertegnede vil fraråde at man tænker på.

Svend Auken (S):

Jeg tror ikke, hr. Klaus Hækkerups spørgsmål gik på den situation, at der opnåedes en mindelig aftale, som løste problemerne. Jeg tror, at hr. Klaus Hækkerups spørgsmål gik på den situation – og det vil jeg da gerne gentage som mit eget – at der ikke opnås nogen aftale, og at man ikke finder de penge, der er nødvendige for at sikre den standard, vi har i dag i kommuner og amter.

Jeg var for nylig på besøg i en stor kommune i Danmark, hvor man fortalte, at man blandt de spareplaner, man i øjeblikket seriøst overvejede for overhovedet at få tingene til at hænge sammen til næste år, hvis der ikke skete noget herindefra, havde den, at man først kunne tage ældre mennesker op på plejehjemmene kl. 11 om formiddagen, for man havde ikke personale til at vaske dem før.